

U C H W A Ł A
KOMISJI HABILITACYJNEJ

powołanej w dniu 6 lutego 2017r. przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów,
na podstawie art. 18a, ust. 5 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych
i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki
(Dz. U. z 2016r., poz. 882 ze zm.)

**w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr inż. Aliny LIERSCH
w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia**

z dnia 5 kwietnia 2017r.

§ 1

Komisja Habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 5 kwietnia 2017r. w pełnym składzie,
w jawnym głosowaniu, działając zgodnie z w/w ustawą, uwzględniając rozporządzenie
MNiSW z dnia 26 września 2016r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków
przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz
w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz. U. z 2016r., poz. 1586), stosując kryteria zawarte
w rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć
osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196 z 2011r., poz.
1165)

podjęła jednogłośnie uchwałę popierającą wniosek o nadanie

dr inż. Alinie LIERSCH

- adiunktowi w Instytucie Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – PIB, Oddział w Poznaniu

**stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych
w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia**

Tytuł osiągnięcia naukowego: „**Tworzenie odrębnych pul genetycznych za pomocą
markerów molekularnych i ich wdrożenie do praktycznej hodowli odmian
mieszanych rzepaku ozimego (*Brassica napus* L. var. *oleifera*)**”

§ 2

Integralną częścią niniejszej uchwały jest załącznik nr 1 stanowiący jej uzasadnienie.

§ 3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę Radzie Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji
Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego w Radzikowie.

Komisja Habilitacyjna:

1. Prof. dr hab. Marian WIWART	– przewodniczący
<i>Marian Wiwart</i>
2. Prof. dr hab. Danuta BOROS	– sekretarz
<i>Danuta Boros</i>
3. Prof. dr hab. Piotr MASOJĆ	– recenzent
<i>Piotr Masojć</i>
4. Prof. dr hab. Jan J. RYBCZYŃSKI	– recenzent
<i>Jan Rybczyński</i>
5. Prof. dr hab. Wojciech ŚWIĘCICKI	– recenzent
<i>Wojciech Święcicki</i>
6. Prof. dr hab. Henryk BUJAK	– członek Komisji
<i>Henryk Bujak</i>
7. Dr hab. Mirosław TYRKA	– członek Komisji
<i>Mirosław Tyrka</i> |

UZASADNIENIE
pozytywnej opinii wniosku o nadanie
dr inż. Alinie LIERSCH

z IHAR-PIB Zakład Genetyki i Hodowli Roślin Oleistych w Poznaniu
stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych
w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomia

Sylwetka Habilitantki

Dr inż. Alina Liersch jest absolwentką Wydziału Rolniczego Akademii Rolniczej *im. Augusta Cieszkowskiego* w Poznaniu (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy), na którym w roku 1984 uzyskała tytuł magistra inżyniera rolnictwa. W tym samym roku rozpoczęła pracę w Oddziale Poznańskim Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin - PIB, gdzie była zatrudniona kolejno na stanowiskach: stażysty, inżyniera, specjalisty, asystenta oraz adiunkta w Zakładzie Genetyki i Hodowli Roślin Oleistych. Stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie agronomia uzyskała w 2006 roku nadany uchwałą Rady Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin na podstawie rozprawy doktorskiej pt.: „Wpływ zmienności genetycznej na efekt heterozji u rzepaku ozimego (*Brassica napus* L. var. *oleifera*)”, wykonanej pod kierunkiem prof. dr hab. Iwony Bartkowiak-Brody.

W całym okresie pracy Habilitantka doskonalila swoje kwalifikacje zawodowe na stażach krajowych oraz zagranicznych. Na podkreślenie zasługuje dwukrotny pobyt w jednej ze stacji INRA we Francji, w miejscowości Le Rheu, pierwszy w latach 1986-1987, podczas którego w okresie 9 miesięcy poszerzała wiedzę z zakresu najważniejszych chorób rzepaku ozimego (*Phoma lingam*, *Sclerotinia sclerotiorum*, *Cylindrosporium concentricum*, *Alternaria brassicae*, *Pseudocercospora capsellae*), wzajemnego oddziaływania patogen-roślina w powiązaniu z hodowlą odpornościową oraz epidemiologią chorób. Powtórnie w tym ośrodku przebywała w roku 1995 przez 1,5 miesiąca celem pogłębienia informacji o metodach analizy polimorfizmu linii rzepaku za pomocą markerów molekularnych metodą PCR-RAPD oraz izoenzymatycznych, a także interpretacji uzyskanych wyników z wykorzystaniem programów statystycznych. W ostatnich 15 latach uczestniczyła w 6 krótkich krajowych kursach i warsztatach z zakresu genetyki i hodowli roślin, biologii molekularnej, GMO i metod statystycznych w pracach badawczych i hodowlanych.

Ocena osiągnięcia naukowego

Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (*Dz. U. z 2016 poz. 882*) dr inż. Alina Liersch jako osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę postępowania habilitacyjnego przedstawiła zbiór 6 oryginalnych publikacji pod wspólnym tytułem: „**Tworzenie odrębnych pul genetycznych za pomocą markerów molekularnych i ich enie do praktycznej hodowli odmian mieszańcowych rzepaku ozimego (*Brassica napus* L. var. *oleifera*)**”, które ukazały się w latach 2008-2016. Trzy publikacje, składające się na osiągnięcie naukowe ukazały się w czasopiśmie z bazy Journal Citation Reports (JCR), o współczynnikach wpływu (IF) od 0.66 do 1.55, w tym *Crop Science* (IF_{2015/2016}=1.55), *Acta Biologica Cracoviensia* (IF₂₀₁₃=0,662) oraz *Euphytica* (IF₂₀₁₁=1,554). Dwie z pozostałych ze zbioru prac opublikowano w czasopiśmie ogólnokrajowym *Rośliny Oleiste – Oilseed Crops*, a jedną w czasopiśmie zagranicznym

Bulgarian Journal of Agricultural Science. Wartość **IF** wskazanych publikacji wynosi **3,766**, a **suma punktów** wg wykazu **MNiSW 119** (po skorygowaniu jako sumy *IF* z roku ich opublikowania, a punktów *MNiSW* czasopism zgodnie z § 32 ust. 1 rozporządzenia *MNiSW*), które do dnia złożenia dokumentów były cytowane 15 razy. W trzech publikacjach z tego zbioru Habilitantka występuje jako pierwszy autor, w których określiła swój udział od 50 do 70%, w dwóch następnych jest drugim autorem z udziałem po 45%, a w ostatniej trzecim autorem z 20% udziałem. Wszystkie te prace są wieloautorskie (od 3 do 8 autorów), dla każdej z nich określiła dokładnie swój indywidualny wkład, zgodny z załączonymi oświadczeniami współautorów. Wynika z tego, że udział dr Aliny Liersch w ich powstanie był wiodący, gdyż miała istotny wkład przy tworzeniu koncepcji badawczej, opracowaniu wyników i przygotowaniu manuskryptu, a przede wszystkim w realizacji samych badań, wykonując wszystkie analizy molekularne.

Publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe dr Aliny Liersch obejmują wyniki badań nad zastosowaniem głównie markerów molekularnych do tworzenia odrębnych pul genetycznych u rzepaku ozimego (*Brassica napus* L. var. *oleifera*). Rezultatem przeprowadzonych badań było wykazanie, że miara podobieństwa genetycznego Nei i Li jest szczególnie przydatna w analizie rzepaku i rzepiku za pomocą markerów dominujących takich jak się uzyskuje metodą RAPD i AFLP. Relacje podobieństwa genetycznego linii użytych do tworzenia odmian mieszańcowych rzepaku są w sposób podobny ustalone z użyciem markerów RAPD jak i markerów AFLP. Habilitantka potwierdziła, że odległość genetyczna uzyskana markerami molekularnymi daje możliwość szacowania doboru linii mających potencjał generowania wartościowych mieszańców rzepaku, dając ważną wskazówkę dla hodowli, że oba systemy markerowe RAPD i AFLP nadają się do oceny dystansu genetycznego. Udowodniła także większą przydatność markerów RAPD i AFLP jako narzędzi do oceny relacji podobieństwa genetycznego niż izoenzymów, w szczególności gdy oba te systemy są używane naraz, głównie ze względu na znacznie większą ich liczebność i wyższą korelację wyników. Przy użyciu tych metod wskazała na potencjalnie najbardziej obiecujące kombinacje linii pod względem doboru rodziców do hodowli odmian mieszańcowych rzepaku. Doprecyzowała 10 kombinacji starterów AFLP generujących 344 polimorfizmy i nadających się najlepiej do analiz podobieństwa genetycznego linii rzepaku, co ma duże znaczenie dla praktyki hodowli odmian mieszańcowych i zaowocowała wskazaniem dwóch linii rodzicielskich do odmiany mieszańcowej Poznaniak. Innym osiągnięciem, które może mieć duże znaczenie w rozwoju metod selekcji pożądanych genotypów jest wykrycie markerów molekularnych związanych ze zmiennością poziomu glukozyolanów.

Przedstawione osiągnięcie naukowe zostało pozytywnie ocenione przez Recenzentów w osobach: **prof. dr hab. Piotra Masojcia**, **prof. dr hab. Jana J. Rybczyńskiego** oraz **prof. dr hab. Wojciecha Świącickiego** czł. koresp. PAN. Wszyscy Recenzenci podkreślają, że publikacje wytypowane z całego dorobku Habilitantki charakteryzują się jasno zdefiniowanymi celami poznawczymi, są kompleksowe, a ich rozwiązanie stanowi całość. Wyniki w nich zawarte dostarczają szeregu nowych informacji naukowych dotyczących tworzenia puli genowych do poprawienia cech jakości rzepaku ozimego, wskazują na możliwości lepszego wykorzystania heterozji i dystansu genetycznego w praktycznej hodowli. Osiągnięcia tak wyznaczonego kierunku badań według Recenzentów przyczyniły się do sukcesu polskiej hodowli rzepaku ozimego, która w ten sposób dołączyła do przodujących europejskich ośrodków wykorzystujących markery molekularne. Recenzenci zgodnie podkreślili, że wyznaczone cele badawcze zostały rozwiązane na wysokim poziomie merytorycznym.

Zdaniem **prof. dr hab. Piotra Masojcia** osiągnięcie naukowe dr inż. Aliny Liersch jest wartościowym wkładem w rozwój agronomii, głównie genetyki i hodowli rzepaku. Przyczynia

się do rozwoju zastosowań technik molekularnych w selekcji linii jako komponentów rodzicielskich zapewniających właściwy poziom cech jakościowych oraz heterozję u mieszańców F1. Z tego względu ten podporządkowany wyzwaniom praktyki hodowlanej cykl prac nad rzepakiem w mniejszym stopniu uwzględnia potrzebę uzyskiwania wysokich parametrów nauko-metrycznych, co odbiło się niewątpliwie niekorzystnie na wartościach IF oraz cytowości prac. Recenzent podkreśla jednakże, że biorąc pod uwagę najważniejszy w agronomii aspekt praktyczny prac badawczych, monotematyczny cykl publikacji spełnia wymogi stawiane w postępowaniu habilitacyjnym w dyscyplinie agronomia.

Prof. dr hab. J. J. Rybczyński zwrócił uwagę w swojej recenzji, że podstawę osiągnięcia Habilitantki stanowią kompleksowość badań oraz analiza statystyczna w prowadzonych eksperymentach. Początkowo zajmowała się ona znalezieniem odpowiedniej miary do określenia podobieństwa genetycznego ocenianego na podstawie polimorfizmu DNA (metoda RAPD). W dalszych etapach, wykorzystując porównanie markerów zarówno biochemicznych jak i molekularnych przeprowadziła i opisała szereg nowatorskich eksperymentów w odniesieniu do materiałów polskich, z zastosowaniem elektroforezy żelowej i kapilarnej. Recenzent ~~ten~~ podkreśla dużą wartość naukową zbioru publikacji stanowiących osiągnięcie dr A. Liersch, pomimo zastrzeżeń jego ograniczonego dostępu przez audytorium międzynarodowe ze względu na opublikowanie części wyników w języku polskim. Uważa ponadto zbyt skromne miejsce Habilitantki w tytułach dwóch publikacji (drugi autor), na poczet których przeprowadziła hodowlę materiału, jego analizę molekularną, przygotowała wyniki do analizy statystycznej oraz inne aktywności związane z publikowaniem przedstawionych tytułów. W autoreferacie zabrakło mu porównania stopnia zaawansowania polskiej hodowli w wykorzystaniu markerów molekularnych w praktycznej hodowli i genetyce rzepaku na tle osiągnięć światowych, mając na uwadze znacznie wcześniejsze rozpoczęcie prac w tym zakresie (już pod koniec lat 80-tych XX wieku) w wiodących ośrodkach na świecie. Takie ujęcie opracowania pozwoliłoby Recenzentom na bardziej precyzyjną ocenę całego dorobku Habilitantki i stanowić podstawę do jeszcze lepszego jego docenienia.

Prof. dr hab. W. Świącicki podkreślił, że uzyskane osiągnięcie jest efektem jasno sformułowanego celu głównego, jak i celów szczegółowych zawartych w poszczególnych publikacjach. Stanowi cykl kilkuletnich badań z zakresu genetyki i hodowli roślin, od oceny zmienności i wytworzenia materiału wyjściowego z wykorzystaniem wybranych, różnych miar zmienności i technik molekularnych do oceny i wyboru właściwych metod statystycznych, przydatnych w tzw. wczesnej selekcji cech jakościowych na podstawie sprzężonych markerów. Dr inż. Alina Liersch wskazała, że w hodowli rzepaku ozimego najbardziej właściwą miarą do tworzenia pul genetycznych z wykorzystaniem molekularnych markerów dominujących jest miara Neia. Osiągnięcie wyróżnia jego rzeczywiste znaczenie praktyczne, chociażby w postaci dotychczasowego wykorzystania w hodowli odmian rzepaku i może przyczynić się do dalszego zwiększenia i przyspieszenia postępu w hodowli tego gatunku w Polsce.

Ocena dorobku naukowego

Wszyscy **Recenzenci** jak i **członkowie Komisji** pozytywnie ocenili aktywność naukową dr inż. Aliny Liersch. Uznali, że okres 10 lat po doktoracie był okresem dużej aktywności naukowej zarówno w liczbie ~~ilości~~ opublikowanych prac oryginalnych, udziału w różnych konferencjach naukowych jak i zaangażowaniu w realizacji projektów badawczych krajowych i zagranicznych.

Na dorobek naukowy Habilitantki w tym okresie składają się, poza publikacjami wchodzącymi w skład zbioru osiągnięcia habilitacyjnego, 3 prace oryginalne opublikowane w czasopismach z bazy JCR (Molecular Breeding, IF₂₀₁₁=2,852; Euphytica, IF₂₀₁₆=1,618; Breeding Science, IF_{2015/2016}=1,543) oraz 11 prac oryginalnych w czasopismach krajowych i zagranicznych

szoza bazy JCR, w tym 6 w Roślinach Oleistych-Oilseed Crops (7 pkt.), 4 w Biuletynie IHAR (6 pkt.) oraz 1 w Communications in Biometry and Crop Science (13 pkt.).

W sumie dokumentacja dorobku naukowego dr inż. Aliny Liersch po doktoracie obejmuje 20 recenzowanych publikacji naukowych, w 7 z nich była autorem wiodącym oraz w 9 drugim. Na jej dorobek naukowy w tym okresie składają się ponadto 4 rozdziały w monografiach, 1 artykuł popularnonaukowy, 3 prace w wydawnictwach konferencyjnych oraz 43 streszczenia w materiałach konferencyjnych. Ogólny sumaryczny IF prac Habilitantki po doktoracie wynosi obecnie **9.779**, liczba cytowań **27**, w tym 21 bez autocytowań (WoS, All Databases), indeks Hirscha = **3** (WoS) oraz **304** punkty według punktacji MNiSW. Zdaniem **Recenzentów** tematyka uzupełniającego dorobku była ważna, dotyczyła zagadnień analizy polimorfizmu polskich odmian rzepaku, występowania, charakterystyki i wpływu samosiewów na jakość plonu, szacowania możliwości koegzystencji upraw GMO oraz wielu aspektów związanych z mieszancami CMS ogura. **Prof. dr hab. Wojciech Świącicki** podkreślił, że uzyskane przez Habilitantkę wyniki są „bezdyskusyjnie istotne tak w odniesieniu do działalności naukowej macierzystej placówki, jak i polskiej hodowli rzepaku”. Zwrócił również uwagę na trzy prace opublikowane w języku angielskim w materiałach z kongresów rzepakowych oraz cztery pozycje w rozprawach i monografiach, które chociaż nieuwzględnione w bazie JCR mają duży zasięg, są wartościowym źródłem informacji naukowej i są często cytowane.

Dr inż. Alina Liersch ma dobre doświadczenie jako realizatorka grantów krajowych i jednego europejskiego, co świadczy o ukierunkowaniu badań zgodnie z zapotrzebowaniem gospodarki, a szczególnie rolnictwa i stałej zdolności do podejmowania coraz to nowych wyzwań związanych z rozwojem agronomii, biotechnologii w rolnictwie, a szczególnie nowych rodzących się potrzeb hodowli rzepaku, co podkreślił w swojej recenzji **prof. dr hab. Piotr Masojć**. Po doktoracie Habilitantka była lub jest nadal wykonawcą 7 projektów badawczych finansowanych przez MRiRW (4), MNiSW (1), NCBiR (1) oraz UE (1) w ramach 6 Programu Ramowego. Realizowała ponadto badania na umowy zawarte z ZT Kruszwica i HR Strzelce oraz jest kierownikiem tematu wykonywanego w ramach działalności statutowej IHAR-PIB i wykonawcą 3 zadań w trzech innych programach statutowych. Wszyscy **Recenzenci** zwracają uwagę na ścisłą współpracę Habilitantki z hodowcami rzepaku w Polsce, uwieńczoną współautorstwem trzech odmian rzepaku zgłoszonych do badań COBORU oraz udziału w hodowli dalszych odmian mieszancowych. Świadczy to o poddaniu jej aktywności naukowych reżimowi generowania wyników użytecznych dla praktyki hodowlanej. Badania naukowe Habilitantki wniosły istotny wkład w decyzje doboru linii rodzicielskich do współczesnych odmian mieszancowych rzepaku.

To podejście aplikacyjne **Recenzenci** oraz **pozostali członkowie Komisji** zgodnie wskazują jako główny atut dorobku naukowego Habilitantki, mający duże znaczenie w osiągnięciach krajowej hodowli rzepaku.

Ocena osiągnięć dydaktycznych, organizacyjnych i innych

Jak podkreślili wszyscy **Recenzenci** praca w Instytucie badawczym nie stwarza warunków do zbyt szerokiej działalności dydaktycznej. Pomimo tego Habilitantka angażowała się w prowadzenie wykładów i seminariów dla hodowców i studentów różnych uczelni. Od 2007 roku przeprowadziła 9 takich zajęć, najczęściej z zakresu wykorzystania markerów w hodowli roślin. Była opiekunem dwóch prac magisterskich. Na wyróżnienie zasługuje także aktywny udział w konferencjach i sympozjach naukowych (24, w tym 10 międzynarodowych), na których wygłosiła 14 referatów, a w dodatkowych 14 była współautorem oraz zaprezentowała 32 plakaty, w 14 z nich występowała jako pierwszy autor. Była zaangażowana ponadto we współorganizowanie konferencji naukowych, co wskazuje na jej aktywność także na tym polu.

Recenzowała 6 prac nadesłanych do międzynarodowych czasopism.

W roku 2012 otrzymała nagrodę zespołową MRiRW za opracowanie metody hodowli odmian mieszańcowych zrestorowanych rzepaku ozimego wspomaganej markerami molekularnymi i wdrożenie do praktycznej hodowli. Wyróżniona jest odznaką „Zasłużony dla Rolnictwa” w roku 2010. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Genetycznego i Polskiego Związku Działkowców.

Wniosek końcowy

W podsumowaniu **wszyscy członkowie Komisji** uznali, że przedstawione do oceny materiały w sposób szczegółowy i zgodnie z wymaganiami charakteryzują drogę zawodową dr inż. Aliny Liersch. Poza wartościowym, szerokim podejściem badawczym i znaczeniem teoretycznym wyników, przedstawione osiągnięcie naukowe ma duże znaczenie praktyczne, częściowo już potwierdzone zastosowaniem w praktycznej hodowli odmian mieszańcowych rzepaku ozimego. Uzyskane wyniki **według Recenzentów** nabierają szczególnego znaczenia w dążeniu do przyspieszenia cyklu krajowej hodowli odmian mieszańcowych, która dotychczas ustępowała hodowli zagranicznej.

W świetle przeprowadzonej analizy osiągnięcia naukowego jak i całokształtu dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego dr inż. Aliny Liersch **wszyscy Recenzenci i pozostali członkowie Komisji** jednomyślnie stwierdzili, że jest ona w pełni dojrzałym samodzielnie rozwiązującym problemy naukowe pracownikiem, którego dorobek naukowy jest wartościowy, pomimo publikowania w większości w języku polskim. Wyniki przedstawione w osiągnięciu nie budzą zastrzeżeń i ma ono dużą wartość dla rozwoju dyscypliny naukowej agronomii oraz stanowi znaczący aplikacyjny wkład badań naukowych przeprowadzonych przez Habilitantkę do hodowli ważnego gatunku uprawnego jakim jest rzepak. Pozostała przedstawiona działalność spełnia również wymogi stawiane tego typu opracowaniom. Zgodnie uznają Habilitantkę za osobę, która dobrze rokuje jako przyszły samodzielny pracownik naukowy.

Wszyscy członkowie Komisji stwierdzili, że osiągnięcie naukowe dr inż. Aliny Liersch oraz pozostały dorobek naukowy w całości spełniają wymagania stawiane kandydatom do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, określone w art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2016r., poz. 882), a także w rozporządzeniu MNiSW z dnia 1 września 2011r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196 z 2011r., poz. 1165) oraz w rozporządzeniu MNiSW z dnia 26 września 2016r. w sprawie szczegółowego trybu i warunków przeprowadzania czynności w przewodzie doktorskim, w postępowaniu habilitacyjnym oraz w postępowaniu o nadanie tytułu profesora (Dz.U. z 2016r. poz. 1586).

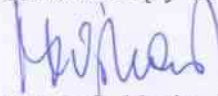
Komisja Habilitacyjna jednogłośnie zaopiniowała wniosek o nadanie dr inż. Alinie LIERSCH stopnia doktora habilitowanego nauk rolniczych w dziedzinie nauk rolniczych, dyscyplinie agronomii i rekomenduje go Radzie Naukowej Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego.

Sekretarz Komisji

Prof. dr hab. Danuta Boros

Przewodniczący Komisji

Prof. dr hab. Marian Wiwart

Radzików, 05 kwietnia 2017r.